

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ZLATARU
Stalna služba u Donjoj Stubici
Matenačka cesta 3/1

Posl.br. P-1102/2023-31

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Donjoj Stubici, po sutkinji toga suda Vesni Posavec, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Kristiana Košaroga, OIB:14373265260, Srednjaci 28, Zagreb, zastupan po punomoćniku Matku Pavičiću, odvjetniku u Bjelovaru, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB:929632234373, zastupan po punomoćniku Kruni Kneževiću, odvjetniku u Zagrebu, radi isplate, nakon zaključene glavne rasprave održane 17. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja, a objavljene dana 25. rujna 2026.god.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKA BANKA d.d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963222343 da tužitelju KRISTIANU KOŠAROG iz Zagreba, Srednjaci 28, OIB: 14373265260 plati novčani iznos od 959,84 EUR-a na ime zakonskih zateznih kamata preplaćenih iznosa po osnovi nišetne odredbe o valutnoj klauzuli, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, tekućom od 13. lipnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine, a od 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKA BANKA d.d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963222343 da tužitelju KRISTIANU KOŠAROG iz Zagreba, Srednjaci 28, OIB: 14373265260 naknadi troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 1.575,00 eura, sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je kao korisnik kredita zaključio s tuženikom osnovni Ugovor o kreditu broj 3207449035 od 18. rujna 2006. godine, solemniziran po javnom bilježniku Mariji Kustić u Bjelovaru 20. rujna 2006. godine.

1.2. Predmetnim Ugovorom o kreditu, tuženik je tužitelju omogućio korištenje kredita u novčanom iznosu od 23.000,00 CHF u protuvrijednosti u kunama obračunat po srednjem tečaju banke tuženika na dan puštanja kredita u tečaj. Kredit je bio namjenski za kupnju obiteljske kuće.

1.3. Relativno brzo nakon zaključenja ugovora, a kao i većini drugih potrošača koji su s drugim bankama imali kreditne aranžmane koji datiraju iz istog vremenskog razdoblja, i u kojima je ugovorena valutna klauzula u valuti švicarski franak (CHF), uz promjenjivu kamatnu stopu na način kako je to ugovoreno i predmetnim ugovorom, mjesečne rate kredita tužitelju su značajno porasle, a sve zbog općepoznate činjenice naglog porasta tečaja valute CHF, a sve s dodatnim utjecajem promjenjive kamatne stope koja se mijenjala jednostranom odlukom tužene banke.

1.4. S obzirom na navedeno, a zbog otežanog podmirenja obveza po kreditu zbog opisanog kumulativnog djelovanja povećanja tečaja i promjena kamatnih stopa, tužitelj je bio primoran, zbog neizvjesnosti ostanka i nadalje pod utjecajem valute CHF, zaključiti Aneks osnovnom ugovoru kojim je regulirana konverzija opisanog kreditnog aranžmana sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju.

1.5. Prilikom realizacije kreditnog aranžmana, tužitelju je od strane djelatnika banke tuženika prezentiran i ponuđen kreditni aranžman s valutnom klauzulom u valuti švicarski franak. Tužitelju niti jedan drugi kreditni aranžman nije ponuđen, a isti je na neki način usmjeravan na uzimanje upravo predmetnog kreditnog aranžmana budući da mu je prezentirano da u slučaju odluke na takav kreditni aranžman ima sigurno manju mjesečnu ratu u odnosu na druge valute, da je kod predmetnog kreditnog aranžmana kamatna stopa najpovoljnija, kao i da je valuta švicarski franak sigurna i bez opasnosti od bilo kakvih značajnih poremećaja odnosno promjena. Uvjeravanjem od strane tuženika da se radi o najpovoljnijem kreditnom aranžmanu, tužitelj je bio usmjeren na uzimanje upravo kreditnog aranžmana u valuti švicarski franak (CHF).

1.6. Kao što proizlazi iz gore navedenog, prilikom ugovaranja predmetnog kredita, tuženik tužitelju nije omogućio sudjelovanje u određivanju uvjeta predmetnog kredita ni na koji način. Dapače, ugovor je očiti primjer tipskog ugovora, bez bilo kakve mogućnost tužitelja da utječe na sadržaj predmetnog ugovora odnosno sadržaj njegovih ugovornih odredbi.

Potencijalni rizici uzimanja kredita u valuti švicarski franak CHF tužitelju nisu bili detaljnije objašnjeni. Dapače, osim gore navedenog uvjeravanja kako je kredit u valuti švicarski franak „jeftiniji“, a švicarska valuta i švicarska država stabilne i bez bilo

kakvog rizika za tužitelja, ništa drugo tužitelju nije bilo dano do znanja, niti mu je bilo što objašnjeno ili predloženo.

.Predmetni ugovor o kreditu, tuženik je s tužiteljem zaključio, a da prije i u vrijeme zaključenja ugovora, pa i tijekom njegovog izvršavanja, kao trgovac, nije tužitelja u cijelosti informirao o svim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, a koje ponašanje tuženika je u konačnici sankcionirano donošenjem pravomoćne presude u kolektivnom sporu za zaštitu potrošača.

.Zbog nedostatka pojedinačnog pregovaranja, uglavak predmetnog ugovora kojim je ugovorena valutna klauzula u valuti švicarski franak (CHF), protivan je kogentnim odredbama članka 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 79/07, 125/07 i 79/09), koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora, kao i za vrijeme njegovog izvršavanja, s tim da je posljedica nepoštenosti ugovorne odredbe kojom je ugovorena valutna klauzula u valuti švicarski franak (CHF) njezina ništetnost, a kako to proizlazi i iz odredbe članka 102. citiranog Zakona o zaštiti potrošača, kao i pravomoćne presude Trgovačkog suda u Zagrebu.

1.7..O ništetnosti ugovornih odredaba kojima je u ovakvim ugovorima o kreditu uglavljena ugovorna odredba kojom se glavnica kredita vezuje uz valutu švicarski franak (CHF), a o kojoj se odredbi ni na koji način nije pregovaralo, već su se pravomoćno izjasnili domaći sudovi i to povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, a o čemu postoji pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P – 1401/2012 od 4. srpnja 2013. godine, a koja presuda je u cijelosti potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj 43 PŽ – 6632/2017 – 10 od 14. lipnja 2018. godine, a kojom presudom su u cijelosti odbijene žalbe svih sedam tuženih banaka, te je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P – 1401/12 od 4. srpnja 2013. godine.

.Tužitelj, prema svemu gore navedenom, unatoč činjenici da je predmetni kredit konvertiran sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju, ima pravo na povrat svega više plaćenog s osnove nepoštene odredbe o valutnoj klauzuli, to tim više što u trenutku provođenja postupka konverzije valutna klauzula ni nije bila utvrđena kao nepoštena, odnosno ništetna, te konverzija ni nije polazila od pretpostavke ništetnosti valutne klauzule u valuti švicarski franak (CHF), a što se lako može utvrditi provođenjem knjigovodstveno – financijskog vještačenja.

.Prema izračunu tužitelja, tužitelj je prilikom otplate kredita, a do dana konverzije, s osnove nepoštene tj. ništetne odredbe kojom je ugovorena valutna klauzula u valuti švicarski franak (CHF) predmetni kreditni aranžman preplatio za iznos od 2.414,04 EUR – a, na koji teku zakonske zatezne kamate od dospelja svakog pojedinog otplatnog obroka koje potražuje, a koji iznos je specificirao nakon provedenog financijskog vještačenja kako je navedeno u izreci.

2. U odgovoru na tužbu (list 47-91), tuženik u bitnome ističe kako je tužba i tužbeni zahtjev potpuno neosnovan, jer tužitelj prihvatom konverzije nema i ne može imati bilo kakvih potraživanja odnosno daljnji pravni interes za nastavak ovoga postupka. U konverziji su pretvoreni uplaćeni iznosi u iznose kojim se namiruju iznosi obroka po novom otplatnom planu u Euro, uplaćeni iznosi po CHF otplatnom planu, a koji su veći

od iznosa eur obroka raspoređuju se kao preplata kod budućih obroka. Donesena odluka o ovakvom zakonskom rješenju, a kako bi se korisnici kredita u CHF izjednačili s korisnicima kredita u EUR. Više se i ne radi o kreditu u CHF valuti. iz svih relevantnih zakona koji uređuju poslovanje banaka kao i Zakona zaštititi potrošača, Zakona o potrošačkom kreditiranju, Zakona o obveznim odnosima, te dosadašnje sudske prakse Vrhovnog suda jasno proizlazi da je ugovaranje promjenjive kamatne stope dopušteno pa je očito kako sama promjenjiva kamata nije niti ne može biti ništetna. U konkretnom slučaju ugovorna volja stranaka je ugovaranje upravo promjenjive a ne fiksne kamatne stope i ugovaranje kredita s valutnom klauzulom i valutna klauzula je zakonom izričito dopuštena klauzula, te je očito kako je prilikom sklapanja spornog ugovora o kreditu s tužiteljem, tuženik u potpunosti postupio u skladu s pozitivnim propisima, kao i načelima hrvatskog pravnog poretka, te nije ni na koji način počinio povrede koje mu tužitelj pokušava imputirati navodima tužbe, niti prilikom sklapanja ugovora, a niti kasnije. Glede potraživanja kamata, navodi da na dospelje, a neisplaćene zakonske zatezne kamate ne teku zatezne kamate. Ističe prigovor zastare u odnosu na sve potraživane iznose s dospeljećem unazad tri godine od dana podnošenja tužbe. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu parničnog troška.

3.U dokaznom je postupku sud izvršio uvid u: Ugovor o namjenskom kreditu (list 10-18 spisa), otplatnu tablicu (list 14-18) Sporazum o utvrđivanju nove visine obveze nakon konverzije (list 22-23), knjigovodstvenu karticu (list 80-92), provedeno je financijsko vještačenje (list 259-270) po vještaku Darku Prpiću.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5.Među strankama nije sporno da je tužitelj zaključio s tuženikom predmetni ugovor o kreditu, broj 3207449035 19. rujna 2006.g. na iznos od 23.000,00 CHF, a za kupnju obiteljske kuće, kao i da su 21.1.2016. sklopili sporazum o konverziji ugovora o kreditu.

6. Također nije sporno da je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu u kolektivnom sporu posl.br.P-1401/12 pravomoćno utvrđeno da je tuženik u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene odredbe na način da je ugovorena valutna klauzula uz koju je vezana glavnica švicarski franak te u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju u ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača pa je time tuženik postupio suprotno odredbama tada

važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, broj 96/03.) u razdoblju od 10. rujna 2003. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, broj 79/07., 125/07., 75/09., 79/09., 89/09., 133/09.) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

7. Po čl. 138. a ZZZP/07 propisan je obvezujući učinak presude Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-7129/2013 od 13. lipnja 2014. i PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018. te Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj Revt-249/14 od 9. travnja 2015. i Rev-221/2018 od 3. rujna 2019. povodom kolektivne tužbe za zaštitu interesa potrošača.

. Sukladno izričitoj zakonskoj odredbi čl. 502. c ZPP-a ovaj sud vezan je za utvrđenja iz navedenog postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača.

8. Kako su odredbe ugovora o kreditu nišetne u dijelu u kojem je ugovorena valutna klauzula u CHF valuti, to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti i tužitelj ima pravo na naplatu svoje tražbine na temelju takvih nišetnih ugovornih odredbi, sve sukladno utvrđenjima iz postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača. Tužiteljev zahtjev za isplatu je restitucijski zahtjev kao posljedica utvrđenja nišetnim odredbi ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli. Tužitelju je plaćanjem anuiteta obračunatih prema ugovorenoj promjenjivoj kamati i prema tečaju CHF na dan plaćanja tijekom trajanja ugovora nastala šteta u smislu umanjenja imovine, dok je tuženik stekao nepripadnu korist temeljem nišetnih odredbi.

9. Zastara prava na vođenje ovoga postupka nije nastupila jer se računa od dana pravomoćnosti presude iz tzv. kolektivnog spora kojom je utvrđena nišetnost odredaba ugovora o kreditu u kojem se otplata kredita veže uz tečaj CHF valute, tj. od 14. lipnja 2018.g., a tužba je podnijeta 12.06.2023., dakle u roku kraćem od 5 godina, a sukladno i pravnom shvaćanju Građanskog odjela Vrhovnog suda RH br. Su-IV-47/2020-2 od 20. siječnja 2020.

10. Sukladno članku 502.c Zakona o parničnom postupku i članku 118. Zakona o zaštiti potrošača (NN 41/14, 110/15, 14/19) ovaj sud vezan je za utvrđenja iz navedenog postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. vezan je za utvrđenje da su nišetne odredbe o valutnoj klauzuli u ugovoru o kreditu u CHF valuti.

11. Tužitelj je zatražio, sukladno članku 323. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, u daljnjem tekstu: ZOO) financijsko vještačenje da bi tuženik vratio tužitelju sve što je primio po osnovama koje su utvrđene nišetnom.

12. Financijsko vještačenje provedeno je po stalnom sudskom vještaku Darku Prpiću. Sukladno nalogu suda, vještak je izračunao preplatu koja je nastala otplatom anuiteta prema stanju tečaja CHF valute na dan plaćanja svakog mjesečnog anuiteta i prikazao razliku koja nastaje da je plaćanje obavljeno prema početnom tečaju

obzirom na ništetnu odredbu o valutnoj klauzuli. Iz Nalaza i mišljenja vještaka vidljivo je da je razlika postojala u mnogim mjesečnim obrocima. Nadalje je izračunao zakonske zatezne kamate na ove razlike do dana izračuna konverzije (30.rujna 2015.) i iste iznose 959,84 eura. Stranke nisu prigovarale i sud je izračun vještaka prihvatio kao vjerodostojan. Na ovaj iznos specificiran je konačni tužbeni zahtjev sukladno čl. 190.st.2. ZPP-a.

13. Stranke su sklopile Dodatak ugovoru kojim je glavnica utvrđena kao da je korisnik, ovdje tužitelj imao eurski kredit otpočetka, a to je povoljnije bilo za tužitelja, a sve temeljem Zakona o izmjenama I dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine broj 102/15- dalje: ZID ZPK/15). Ovaj Zakon predstavljao je jednokratnu, retroaktivnu I vremenski ograničenu zakonodavnu intervenciju na polju potrošačkog kreditiranja kako bi se otklonila nepoštena praksa kreditnih institucija I osigurala otplata kreditnih zaduženja po uvjetima koji vrijede i za druge kredite, konkretno eurske. Pravni učinak konverzije izvršene predmetnim Dodatkom ugovora o kreditu sukladno odredbi čl. 19.c st.1. ZIDZPK/15 podrazumijeva konverziju radi promjene valute i da se provodi na način da se položaj potrošača s kreditom denominiranim u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u EURO. No, izvršena konverzija nije imala samo učinak na promjenu valute, već i na otklanjanje posljedica ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i kao nepoštena odredbe, novom ugovornom odredbom koja nema elementa nepoštenosti. Tužitelj je slobodnom voljom prihvatio konverziju, odnosno imao je mogućnost istu odbiti.

14. Stoga tužitelji nema pravo na razlike, koje su nastale kod otplate kredita u pojedinim anuitetima utvrđene vještačenjem u ovom postupku, jer bi ništetne odredbe bile dva puta iskazane u isplati odnosno kao imovinska korist tužitelja. Na tragu ovoga shvaćanja jest i posljednje pravno shvaćanje Vrhovnog suda iskazano u odluci posl.br. Rev-457/2025-21 od 27.5.2026. koje odgovara na pravno pitanje:

"Ima li potrošač korisnik kredita koji je na temelju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine", broj 102/15 – dalje: ZID ZPK/15) ugovaranjem aneksa ugovoru konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom CHF, ako konverzijom vjerovnik nije vratio sve neosnovane stečene koristi koje je stekao primjenom ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora?", a odgovor je sastavljen pod toč. 26. Obrazloženja koje glasi:

"Petrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora kreditu pa do

utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji.". Kao što je vidljivo iz daljnjeg obrazloženja, zakonske zatezne kamate na preplaćene iznose nisu bile izračunate i uzete u obzir kao "benefit" tužitelja u konverziji.

15. Sukladno citiranom pravnom shvaćanju Vrhovnog suda, ovaj sud je prihvatio tužbeni zahtjev jer ga je tužitelj postavio na isplatu zakonskih zateznih kamata Zakonske zatezne kamate na ukamaćeni iznos teku od dana postavljanja zahtjeva, tj. od 13. lipnja 2023., sukladno čl. 31.st.2.ZOO-a.

16.Odluka o visini stope zatezne kamate temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a.

17..Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st 1. i čl. 155. ZPPa, budući je tužitelj u cijelosti uspio sa svojim tužbenim zahtjevom.

Tužitelju su, kao potrebni priznati troškovi zastupanja po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika koji se sastoje od: sastava tužbe, prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, po Tbr. 7/1, tužba u visini od 150,00 eura, u zastupanje na ročištima dana 11.06.2024., 16.01.2025. i 17.09.2026. po Tbr. 9/1 za svako ročište 150,00 eura, za podneske od dana 31.01.2025. i 02.02.2026., svaki u iznosu od 150,00 eura, po Tbr. 8/1, što ukupno iznosi 900,00 eura, što uvećano za 25% PDV u iznosu od 1.125,00 eura, te su priznati trošak vještačenja u iznosu od 450,00 eura, tako da ukupni iznos parničnog troška iznosi 1.575,00 eura. Na trošak je dosuđena i zakonska zatezna kamata koja teče od presuđenja.

18..Stoga je odlučeno kao u izreci.

U Donjoj Stubici, 25. rujna 2026.

S U D A C:

Vesna Posavec

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu u roku od 15 dana, po primitku iste. Žalba se podnosi pismeno ovome sudu, a o istoj odlučuje Županijski sud.

DN-a:
pun. tužitelja
pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-b6627**

Kontrolni broj: **02a78-a5228-7e1f1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.